

CaixaForum Barcelona

Del 23 de novembre de 2022 al 2 d'abril 2023

CaixaForum Barcelona fa sortir a la llum les col·leccions privades de deu artistes

- ***Déus, mags i savis. Les col·leccions privades dels artistes*** se centra en la inclinació col·leccionista d'artistes rellevants de les últimes dècades i submergeix els visitants en els seus universos creatius i més personals amb obres destacades de la Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa".
- L'exposició mostra, d'una banda, obres de Rosa Amorós, Miquel Barceló, Georg Baselitz, Luis Feito, Joan Hernández Pijuan, Manolo Millares, Joan Miró, Susana Solano, Hiroshi Sugimoto i Antoni Tàpies, totes pertanyents als fons de la Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa", i s'acompanya, d'altra banda, de peces de les col·leccions particulars d'aquests artistes, de manera que es genera un diàleg d'una intensitat màgica.
- D'aquesta manera fa sortir a la llum peces que formen part de l'àmbit privat dels artistes i que ofereixen informació de referents del passat i d'altres cultures que els han servit d'inspiració i estímul creatiu.
- Es tracta de cal·ligrafies orientals en el cas de Miró i Tàpies, ceràmiques guanxes en el de Millares, obres d'art africà i asiàtic que pertanyen a Solano, objectes religiosos de Sugimoto, elements de cultures diverses i referències paisatgístiques d'Hernández Pijuan.
- L'exposició col·lectiva, que obrirà les portes aquest dimecres i es podrà veure fins al 2 d'abril a CaixaForum Barcelona, reuneix també objectes i naturaleses orgàniques de Barceló, peces d'Àfrica, d'Àsia i del centre i el nord d'Amèrica d'Amorós, escultures africanes de Baselitz i katxines de Miró i Feito.

Déus, mags i savis. Les col·leccions privades dels artistes. Concepte i producció: Fundació "la Caixa". **Comissariat:** Maite Borràs i Àngels de la Mota. **Dates:** del 23 de novembre de 2022 al 2 d'abril de 2023. **Lloc:** CaixaForum Barcelona (av. de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8)

 [@FundlaCaixaCAT](https://twitter.com/FundlaCaixaCAT) [@CaixaForum_CAT](https://twitter.com/CaixaForum_CAT) [#CaixaForumDeusMagsSavis](https://twitter.com/CaixaForumDeusMagsSavis)

Barcelona, 23 de novembre de 2023. La cap de les Col·leccions de la Fundació "la Caixa", **Nimfa Bisbe**; la directora de CaixaForum Barcelona, **Mireia Domingo**, i les comissàries **Maite Borràs** i **Àngels de la Mota** han presentat aquest dimecres *Déus, mags i savis. Les col·leccions privades dels artistes*.

Organitzada i produïda per la Fundació "la Caixa", la mostra respon a la voluntat històrica de l'entitat de generar coneixement i sensibilitat vers l'art més actual. Fer conèixer la creació contemporània trencant les barreres que sovint la separen del públic és un dels seus objectius de la Fundació "la Caixa" en l'àmbit cultural. Per fer-ho, utilitza com a eina principal la seva Col·lecció d'Art Contemporani, que és un fons infinit d'idees i projectes.

El títol de l'exposició remet al periodista polític i crític literari alemany C. W. Ceram, conegut per les obres de divulgació que va publicar sobre arqueologia i, en especial, pel llibre *Déus, tombes i savis*. Com explica la comissària Àngels de la Mota, la mostra tracta, en certa manera, d'arqueologia; més concretament, d'un tipus d'arqueologia «d'artista», ja que parteix de les obres de deu creadores i creadors de la Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa" per proposar un recorregut a través dels objectes que aquests artistes han anat reunint a casa seva o als seus estudis o tallers al llarg dels anys. Així, aquestes «peces procedents de cultures no occidentals i obres d'art poc conegudes per al públic formen o han format part de les seves col·leccions més personals i, a través d'aquesta exposició, desvelen, com si es tractés d'un jaciment arqueològic, els estrats ocults de les seves vides», subratlla de la Mota.

Com destaca la comissària Maite Borràs, «l'observació d'aquestes col·leccions és particularment valuosa per la capacitat que tenen de revelar-nos aspectes relacionats amb l'imaginari de l'artista, els seus referents, els seus interessos i les seves obsessions, els seus processos creatius i, en definitiva, la seva pròpia obra». En aquest sentit, Jean Baudrillard expressa que «l'entorn d'objectes privats i la seva possessió és una dimensió tan essencial com imaginària de la nostra vida. Tan essencial com els somnis».

Un dels estímuls principals per al desenvolupament de l'art del segle xx va ser l'art africà. Els artistes de les primeres avantguardes estaven completament fascinats per aquest art i a principis de segle van començar a col·leccionar diversos objectes que havien de deixar empremta en les seves obres. Wendy A. Grossman va defensar que el descobriment dels objectes africans per part de l'avantguarda europea i americana és essencialment la història de la mateixa

modernitat. Així, els tallers d'artistes com Vlaminck, Matisse, Apollinaire i Picasso es van omplir d'objectes africans considerats com a peces artístiques.

La comparació entre les diferents col·leccions i la relació entre l'obra i la col·lecció de cada artista ens convida a identificar diferents maneres de col·leccionar i d'abordar l'elecció dels objectes per fer evidents les motivacions que hi ha al darrere d'aquesta elecció, com defineix Borràs. La contemplació de la col·lecció i l'obra dels artistes permet indagar la relació entre el col·leccionista i els seus objectes, i preguntar-nos, en paraules de Walter Benjamin, si és el col·leccionista qui habita en les coses o si, per contra, són les coses les que viuen en ell.

De **Rosa Amorós** es podrà veure una imponent instal·lació, *Pathosformeln*, que reuneix objectes procedents de diferents llocs d'Àfrica, d'Àsia i del centre i del nord d'Amèrica, col·leccionats juntament amb el seu marit, l'editor Gustau Gili. Es tracta de figures antropomòrfiques de fusta i ceràmica, eines prehistòriques i altres objectes de diferents cultures que es podran veure juntament amb una curiosa selecció del mateix treball de l'artista. Amorós ens descobreix fins a quin punt sobreviuen en la nostra època els mites i els antics ritus. Tant les referències a la natura i al paisatge com l'interès pels símbols són elements fonamentals del seu treball.

De **Miquel Barceló** es podran contemplar les obres *Taula dibuixada* i *Taller amb llibre vermell*, de la Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa". Aquestes dues obres remetent als temes clàssics del taller de l'artista, les natures mortes i la tradició de la *vanitas* del Segle d'Or espanyol, l'època dels gabinets de curiositats. Totes dues són representacions del seu taller, on treballa envoltat d'animals dissecats i de nombrosos cranis, també d'animals. Altres objectes orgànics o de procedència exòtica es distribueixen per les estances i converteixen l'espai en una *Wunderkammer* (cambra de les meravelles) en la qual conviuen un objecte ritual maia, una escultura de l'artista surrealista Jean Benoît a base d'ossos de pollastre o una pintura de Jean-Michel Basquiat.

Georg Baselitz prioritza en la seva col·lecció el que és escultòric i escull la figura humana, lluny de les col·leccions de màscares de gust francobelga més comunes. Les seves peces destaquen per l'expressivitat i presenten superfícies tosques. Les peces yombe-kongos que es presenten en aquesta exposició coincideixen en la temàtica —la maternitat— amb *Mare negra amb infant negre*, de la Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa".

Luis Feito vivia envoltat de nombrosos objectes de característiques i procedències molt diferents: màscares africanes, figures religioses orientals, minerals, peces esquimals, artesanía nord-americana de plata, entre d'altres. No es considerava un col·leccionista. «Soc un acaparador perquè no busco les peces, compro el que trobo». D'aquest artista destaquen les katxines, figures que representen elements de la religió i la cosmogonia dels indis pueblos, que va descobrir a la dècada dels seixanta. Dels Estats Units va adquirir un bon nombre d'aquestes figures en format de còpia i, com que no va trobar les peces originals, va decidir fer ell mateix còpies de les que li agradaven més, i aquestes són les figures que va distribuir per les estances més privades de casa seva.

Joan Hernández Pijuan va establir una relació propera entre la seva obra i les peces que anava col·leccionant juntament amb la seva dona, Elvira Maluquer. Els objectes que formen part de la seva col·lecció procedeixen en gran part de cultures oceàniques, aborígens australianes i africanes, tot i que també inclou peces arqueològiques xineses i fenícies, entre d'altres. El paisatge cultural d'Hernández Pijuan és ple de matisos que reflecteixen tot el que ell considerava essencial: la masia, els arbres, la flora, la muntanya, el clima, etc. Així, la seva col·lecció remet també als seus paisatges i al rastre dels éssers humans que els van habitar.

Manolo Millares es va interessar pels objectes arqueològics, entre els quals destaquen els que pertanyen a la cultura prehistòrica insular de les Canàries, gran font d'inspiració per a les seves primeres obres de la dècada del 1950, en què trobem els colors del fang de la ceràmica guanxe, els dissenys geomètrics de les *pintaderas* i els recipients de ceràmica. L'exposició presenta també els objectes d'ús funerari que el van inspirar per a les xarpelleres que distingeixen la seva producció artística.

Sense considerar-se pròpiament un col·leccionista, **Joan Miró** es va envoltar d'objectes que responien al gust de l'època entre els surrealistes, com els *objets trouvés*, l'art popular o les katxines originals dels indis pueblos de l'oest dels Estats Units. Les formes d'aquestes últimes es reconeixen en els personatges que apareixen en algunes de les litografies de l'artista. Cada un dels objectes tenia per a Miró una virtut màgica. Part de la seva inspiració prové també de la tradició oriental i, de fet, va obrir la porta a la seva cal·ligrafia, pel valor visual i la capacitat de transmetre conceptes que té. Així ho demostren les litografies de la sèrie *Homenatge a Joan Prats*, amb traços que s'inspiren en aquesta cal·ligrafia.

La col·lecció de **Susana Solano** està lligada als seus freqüents viatges, sobretot a Àfrica i Àsia, i constitueix la materialització de les experiències i les sensacions que hi va viure. En el seu cas, la influència en l'obra de l'artista és subtil i més aviat conceptual. De fet, el seu treball es basa en el desenvolupament d'un nou llenguatge abstracte desvinculat de tota concreció tribal. Tot i així, es poden trobar algunes referències a cultures africanes en obres com ara *Or IX*, que es pot veure a l'exposició.

Del fotògraf **Hiroshi Sugimoto** la mostra exhibeix la inspiració que obté de la seva col·lecció d'objectes religiosos japonesos. En concret, la sèrie *Cinc elements* està inspirada en les *stupes* budistes de cinc anells: el cub de la base representa la materialitat de la terra; l'esfera, la claredat de l'aigua; la piràmide, les flames punxegudes del foc; el vent està representat com un hemisferi que expressa el seu poder per travessar tota la matèria, i finalment, el buit es representa mitjançant una goteta que desapareix en l'esfera superior. De la mateixa manera, al si de la seva sèrie *Cinc elements* hi tanca una imatge de la seva sèrie *Paisatges marins*: el mar com a origen de la seva consciència.

Antoni Tàpies va rebre la influència del pensament dels antics pintors lletrats xinesos de la dinastia Song. L'artista va reunir una col·lecció inspirada en la cultura oriental que l'ajudava a cultivar el seu esperit per poder arribar a ser savi algun dia. En l'obra *Gris amb traços negres, núm. XXXIII*, el gest es converteix en objecte artístic i, com en els paisatges de la dinastia Song, l'espai buit ocupa gran part del quadre.

ÀMBITS DE L'EXPOSICIÓ

Introducció

L'exposició *Déus, mags i savis* reuneix l'obra de deu artistes presents en la Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa" juntament amb les seves col·leccions privades, per suggerir d'aquesta manera una relació formal o conceptual entre elles.

Les col·leccions dels artistes són particularment valuoses per la capacitat que tenen de revelar-nos aspectes relacionats amb l'imaginari del creador, els seus referents, els seus interessos i les seves obsessions, els seus processos creatius i, en definitiva, la seva pròpia obra.

En aquesta mostra ens entretindrem en les col·leccions d'art de tradició no europea, i oferirem com a contrapunt la recerca d'un mateix en l'altre, així com la mirada de l'altre en un mateix. D'aquesta manera, si en el cas de Joan Miró i Antoni Tàpies presentem la mirada cap a l'altre a través de l'art oriental, en el cas d'Hiroshi Sugimoto descobrirem una mostra de la seva col·lecció d'antics objectes religiosos japonesos com una forma de mirar els objectes de la seva pròpia tradició. La col·lecció de Susana Solano constitueix també la recerca de l'altre, en aquest cas, a través dels seus viatges. Luis Feito, a més, es converteix en l'altre. Contràriament, Joan Hernández Pijuan ens mostra la recerca d'un mateix en l'altre.

La col·lecció de Rosa Amorós es distingeix perquè es tracta d'una mirada compartida amb la seva parella, l'editor Gustau Gili; tots dos reuneixen un conjunt a quatre mans que assoleix gairebé la universalitat. Georg Baselitz, en canvi, es concentra en una àrea molt determinada de l'Àfrica oriental per reunir una valuosa col·lecció, molt personal. Com en el cas de Sugimoto, la mirada de Miquel Barceló es dirigeix també a la tradició pròpia, en aquest cas l'europea, però sense eludir objectes no europeus. D'altra banda, la de Manolo Millares representa la recerca dels seus orígens en una cultura arcaica, aïllada i ja extinta, la dels pobles aborígens canaris.

Així doncs, la comparació entre les diferents col·leccions i la relació entre l'obra i la col·lecció de cada artista ens portarà a gaudir d'una experiència fascinant.

Rosa Amorós

La instal·lació que presenta Rosa Amorós es titula *Pathosformeln*, terme encunyat per l'historiador alemany Aby Warburg a principis del segle xx. Warburg va concebre la història de les imatges com una superposició de diferents experiències sorgides de la història de l'art. Les èpoques i la procedència dels

objectes de la col·lecció de Rosa Amorós se superposen en aquesta instal·lació com a sediments arqueològics procedents de diferents llocs d'Àfrica, d'Àsia o del centre i del nord d'Amèrica.

A més, trobem una curiosa selecció del seu propi treball com a artista, amb el qual ens descobreix fins a quin punt sobreviuen en la nostra època els mites i els antics ritus, tan propers a l'univers creatiu de l'artista.

Miquel Barceló

Tant *Taula dibuixada* com *Taller amb llibre vermell* remetent als temes pictòrics clàssics del taller d'artista i a les natures mortes del Segle d'Or espanyol, l'època dels gabinets de curiositats. Totes dues obres són representacions del seu taller, on objectes orgànics o de procedència exòtica converteixen l'espai que habita en una *Wunderkammer* en la qual no manca una banya de narval, comuna en aquestes cambres de les meravelles.

La gran varietat de la seva col·lecció evoca també el mur d'André Breton i ens convida a contemplar el «mur de Barceló», on les peces d'origen animal conviuen amb un objecte ritual maia que inclou un crani humà, amb una escultura de l'artista surrealista Jean Benoît construïda a partir d'ossos de pollastre o amb una pintura de Jean-Michel Basquiat.

Georg Baselitz

Quan el 1974 Baselitz comença a col·leccionar art africà, s'interessa per una tipologia de peces pràcticament desconeguda a Europa en aquesta època. Es tracta d'una col·lecció molt especialitzada en la qual li cal reunir no una sola obra de cada tipus sinó unes quantes. Baselitz prioritza l'escultura i escull la figura humana, lluny de les col·leccions més comunes de màscares de gust francobelga. Les seves peces destaquen per l'expressivitat, són potents, poderoses, fortes i presenten superfícies tosques, sense polir, cosa que els confereix un toc de raresa i preciosisme a la vegada. Les peces yombe-kongos de la República Democràtica del Congo coincideixen en la temàtica —la maternitat— amb *Mare negra amb infant negre* (1985), de la Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa".

Luis Feito

Luis Feito vivia envoltat de nombrosos objectes de característiques i procedències molt diverses: màscares africanes, figures religioses orientals, minerals, peces esquimals, artesanía nord-americana...

Un dels aspectes més sorprenents de la seva col·lecció són les katxines. No es tracta de peces originals ja que, pel significat especial que tenen, no les va trobar disponibles per poder-les adquirir en els seus nombrosos viatges a l'oest dels Estats Units. Per aquest motiu, Feito va decidir fer ell mateix unes còpies de les que li agradaven més, sempre d'acord amb els trets simbòlics que se'ls atribuïen com a objectes pertanyents a la religió i la cosmogonia dels indis pueblos.

D'altra banda, la influència de l'art oriental que s'observa en l'obra de Feito està representada en la seva col·lecció per nombrosos objectes, entre els quals hi ha diversos segells xinesos i pinzells japonesos.

Joan Hernández Pijuan

Els objectes que constitueixen la col·lecció de Joan Hernández Pijuan provenen en gran part de cultures oceàniques, aborígens australianes i africanes, tot i que també conté diverses exquisides peces arqueològiques xineses, fenícies...

Totes les peces que, a partir de la dècada del 1908, l'artista va reunir van ser producte d'una selecció molt rigorosa. Aplicant sempre una òptica molt personal, Hernández Pijuan va establir una relació propera entre la seva pròpia obra i les peces que va col·leccionar, en una mena de contracte natural que remarcava l'interès que tenia per la naturalesa i l'arqueologia del paisatge, omnipresent en la seva pintura.

La seva col·lecció conté els traços inconfusibles dels seus paisatges, però també el rastre dels éssers humans que els van habitar. Cultures llunyanes amb les quals, tot i això, l'artista va descobrir una gran proximitat.

Manolo Millares

Manolo Millares va reunir una breu col·lecció d'objectes arqueològics entre els quals destacaven els que pertanyien a la cultura prehistòrica insular de les Canàries. Els seus avantpassats van estar vinculats a la creació d'El Museo Canario, de manera que no és gens estrany que, des del 1930, hi estigués molt lligat i sentís com a pròpia la col·lecció que acollia. Aquesta és una font d'inspiració per a les primeres obres dels anys cinquanta, mentre que, a partir de la segona meitat de la dècada, s'inspira en les estores trobades a les tombes dels antics pobladors, que donen lloc a les xarpelleres, disposades com si fossin rebrecs, tan característiques de la seva obra.

Joan Miró

Sense voler-se considerar pròpiament un col·leccionista, Joan Miró es va envoltar d'objectes que responien al gust de l'època entre els surrealistes, com els *objets trouvés*, l'art popular o les katxines.

La col·lecció de *curritos* o titelles, en aquest cas de tija, s'emmarca en la tradició popular i li havia de servir d'inspiració per pintar les titelles de la peça teatral *Mori el Merma*, en què va col·laborar per a la companyia La Claca.

El pintor poeta feia servir l'escriptura en els seus quadres, i va obrir també la porta a la cal·ligrafia oriental pel seu valor visual i simbòlic. En les litografies de la sèrie *Homenatge a Joan Prats* reconeixem els traços que s'hi inspiren. Miró també va reservar a la cal·ligrafia oriental un lloc en la seva col·lecció.

Susana Solano

La col·lecció de Susana Solano està vinculada als seus freqüents viatges, sobretot a Àfrica i Àsia, i constitueix la materialització de les experiències i sensacions que hi viu. Aquesta influència és subtil en l'obra de l'artista i hi deixa una empremta més aviat conceptual. Solano s'inspira poques vegades en elements formals, i desenvolupa un nou llenguatge abstracte desvinculat de tota concreció tribal. Malgrat això, trobem alguns exemples de referències a cultures africanes tan explícites com la d'*Or IX* (2001) i és també evident la referència formal a la màscara bobo-fing (Burkina Faso) a *Contra la pell V* (2005). En la sèrie *Anònims* (2021), Solano utilitza la fusta, com feia al començament de la seva carrera, i simplifica les formes fins a assolir una espiritualitat geomètrica que remet a la seva col·lecció de reposacaps etíops.

Hiroshi Sugimoto

La sèrie *Cinc elements* d'Hiroshi Sugimoto està inspirada en les *stupes* budistes japoneses de cinc anells o *gorintō*. Aquestes pagodes contenen una relíquia i estaven construïdes utilitzant símbols geomètrics del budisme del segle XIII: el cub de la base representa la materialitat de la terra; l'esfera, la claredat de l'aigua; la piràmide, les flames punxegudes del foc; el vent està representat com un hemisferi que expressa el seu poder per travessar tota la matèria, i finalment, el buit es representa, paradoxalment, mitjançant una goteta que desapareix en la petita esfera superior.

De la mateixa manera, Sugimoto concep les peces de la seva sèrie *Cinc elements* com a santuaris dins dels quals l'artista tanca una imatge de la seva

sèrie *Paisatges marins*: «Jo ja no tinc res per idolatrar», diu Sugimoto. «En què em puc refugiar? Potser l'únic objecte de devoció que em queda és l'origen de la meva consciència, el mar». El mar, origen de tota la vida, vist a través del prisma de les antigues visions budistes de l'univers.

Antoni Tàpies

La concepció del col·leccionisme en Antoni Tàpies està influïda pel pensament dels antics pintors lletrats xinesos de la dinastia Song. En aquest sentit, parlar de la col·lecció de Tàpies és parlar dels objectes d'art que va reunir per cultivar el seu esperit i poder arribar a ser savi algun dia.

Els rotlles de pintura de la seva col·lecció ens mostren que en la cultura japonesa, d'influència xinesa, no hi ha límits entre cal·ligrafia i pintura; totes dues compleixen la mateixa funció com a formes d'allò estètic. La preeminència del traç i el valor de la monocromia que trobem en totes dues són utilitzats per Tàpies a *Gris amb traços negres*, núm. XXXIII, en què el gest es converteix en objecte artístic i, com en els paisatges de la dinastia Song, l'espai buit ocupa gran part del quadre.

ACTIVITATS A L'ENTORN DE L'EXPOSICIÓ

CONFERÈNCIA A CÀRREC DE LES COMISSÀRIES: DÉUS, MAGS I SAVIS DIJOUS 24 DE NOVEMBRE DE 2022, A LES 19 h

Les comissàries de *Déus, mags i savis. Les col·leccions privades dels artistes*, Àngels de la Mota i Maite Borràs Pàmies, introduiran l'exposició i la seva conceptualització. La mostra ens convida a descobrir les col·leccions privades de deu artistes de la Col·lecció d'Art Contemporani Fundació "la Caixa", com també la relació amb el seu imaginari, els seus interessos i les seves obsessions, els seus processos creatius i, en definitiva, la seva pròpia obra.

Àngels de la Mota és assessora artística, gestora cultural i directora d'Estrany-de la Mota Art Advisors. Així mateix, forma part de la junta directiva de l'associació cultural 112LAB. Anteriorment havia estat directora de la Galeria Àngels de la Mota i, juntament amb Antoni Estrany, també va dirigir la Galeria Estrany-de la Mota.

Maite Borràs Pàmies és doctora en Humanitats (UPF) i gestora cultural. Ha treballat en la col·lecció i l'obra de nombrosos artistes; entre aquests hi ha Antonio Saura, sobre el qual ha publicat el llibre *Antonio Saura Primitivo*. En les

investigacions que ha fet en el camp de l'art, indaga les relacions entre el col·leccionisme i la creació artística.

ELS TALLERS DELS ARTISTES I LES SEVES COL·LECCIONS

DIMECRES 8 DE FEBRER DE 2023 A LES 19 H

Diàleg a càrrec de **Jean Marie del Moral**, fotògraf, i **Maite Borràs**, comissària de l'exposició.

VISITA COMENTADA: DÉUS, MAGS I SAVIS

DEL 30 DE NOVEMBRE AL 26 DE MARÇ DE 2023

La visita està dirigida per un educador i educadora que, a partir del diàleg amb els participants, presenta els temes clau de l'exposició, els contextualitza i resol els possibles dubtes o les preguntes que puguin sorgir.

Horaris

Dimecres, a les 18 h, en català

Dissabtes, a les 12 h, en castellà

Diumenges i festius, a les 12 h, en català

VISITA EN FAMÍLIA: COL·LECCIONO COLECCIONS

DEL 4 DE DESEMBRE AL 26 DE MARÇ DE 2023

Uniu-vos a una visita pensada especialment per a famílies que inclou un recorregut per l'exposició, activitats participatives dins de l'espai expositiu i un taller al final de la visita. Conduïdes per un educador o educadora, aquestes visites duren 90 minuts i es basen en un tema principal de l'exposició que es va desenvolupant a l'entorn de les obres exposades.

Recomanada per a famílies amb nens i nenes a partir de 6 anys.

Horaris:

Diumenges, a les 11 h

Primer i segon diumenge del mes, en català

Fundació "la Caixa"

CaixaForum

Dossier de premsa

Tercer i quart diumenge del mes, en castellà

SERVEI DE MEDIACIÓ

De dilluns a divendres, de 17.30 a 19.30 h, i dissabtes, diumenges i festius, d'11 a 14 h i de 17 a 19.30 h, hi haurà un educador o educadora a la sala a disposició del públic per a qualsevol dubte o comentari sobre l'exposició. Servei gratuït inclòs amb l'entrada.

Fundació "la Caixa"

CaixaForum

Dossier de premsa

DEUS, MAGS I SAVIS

Les col·leccions
privades dels artistes

CaixaForum Barcelona

Av. de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8

08038 Barcelona

Tel.: +34 934 768 600

icaixaforumbcn@magmacultura.com

Horari

De dilluns a diumenge i festius, de 10 a 20 h

Reserves i informació

Per a reserves i informació: 934 768 600

Àrea de Comunicació de la Fundació "la Caixa"

Cristina Font: 669 61 48 51 / vcristina.font@fundaciolacaixa.org

Sala de Premsa: <https://prensa.fundacionlacaixa.org/ca>

 [@FundlaCaixaCAT](https://twitter.com/FundlaCaixaCAT) [@CaixaForum_CAT](https://twitter.com/CaixaForum_CAT) [#CaixaForumDeusMagsiSavis](https://twitter.com/CaixaForumDeusMagsiSavis)